

cions podran consistir, entre altres, en l'obligació de transmetre certs negocis o actius o en la imposició de limitacions. En el cas que la legislació sectorial corresponent establisca algun tipus de limitació, l'acord del Consell de Ministres podrà autoritzar la seua modificació mentre s'executa i en els termes fixats en este.»

Dos. Es dona nova redacció al paràgraf 3 de l'article 18 i s'afeg un paràgraf 4, passant els dos paràgrafs a tindre el contingut següent:

«3. El Servei de Defensa de la Competència vigilarà l'execució i el compliment dels acords adoptats pel Consell de Ministres en aplicació de l'article 17; amb esta finalitat, i sense perjudi de l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament, podrà proposar al Govern la imposició de multes coercitives de fins a 2.000.000 de pessetes, o 12.020 euros, per cada dia que transcorregua sense executar les obligacions que siguen procedents en compliment de l'acord.

4. Independentment del que preveu l'apartat anterior, l'incompliment del que s'ordena en aplicació de l'article 17 podrà donar lloc a la imposició, per part del Govern, a cada una de les empreses afectades, de multes de fins al 10 per 100 del seu respectiu volum de vendes a Espanya, en l'exercici en què s'haguera produït l'operació de concentració.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que disposa el present reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultat de desenrotllament.*

S'habilita el Govern per a desenrotllar reglamentàriament el que disposa el present reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 2 de febrer del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

2904 *REIAL DECRET LLEI 3/2001, de 9 de febrer, pel qual s'adopten mesures per a reparar els danys causats per les inundacions produïdes a la Comunitat Autònoma de Catalunya a conseqüència de les pluges torrencials. («BOE» 36, de 10-2-2001.)*

Durant la matinada del dia 10 de juny del 2000 es van registrar en les províncies de Barcelona i Tarragona i, en menor grau, en la de Lleida, pluges de caràcter torrencial que van superar en alguns llocs els 200 litres per metre quadrat. Estes pluges, produïdes en un únic episodi tempestuós de gran intensitat, van ocasionar un fort vessament incapaç de ser absorbit pel terreny, dissortent les aigües desbordades de rius i torrents per

zones alienes al seu llit habitual, amb arrossegament de pedres i fang de gran poder destructiu.

Des dels moments inicials del sinistre i davant de la magnitud dels fets i els seus efectes catastròfics, cal ressaltar l'alt grau de col·laboració interinstitucional i social posat de manifest, entre altres actuacions, amb l'aprovació de disposicions normatives d'urgència, tant pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del Decret 196/2000, de 13 de juny, sobre adopció de mesures per a paliar els danys ocasionats amb motiu dels ruixats de juny del 2000, i les ordes de desenrotllament d'este, com pel Govern de la Nació, per mitjà del Reial Decret Llei 8/2000, de 4 d'agost, pel qual s'adopten mesures de caràcter urgent per a paliar els efectes produïts per la sequera i altres adversitats climàtiques que contenen totes elles un sèrie d'ajudes destinades a paliar els danys ocasionats sobre vides humanes, produccions agrícoles i ramaderes, infraestructures viàries i hidràuliques, servicis públics i privats, vivendes, indústries i comerços.

No obstant l'anterior, en aplicació del principi constitucional de solidaritat, és objectiu d'esta norma aprovar, des dels poders públics, un catàleg de mesures palliatives i reparadores, complementàries de les ja adoptades, i que, amb contingut divers, afecten distints departaments ministerials, al mateix temps que s'establixen precisions per a aconseguir que l'aplicació de les mesures adoptades es porte a terme amb la necessària rapidesa, flexibilitat i coordinació entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat, de la Generalitat de Catalunya i de les administracions locals afectades.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre de la Presidència, del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i dels ministres d'Hisenda, de l'Interior i d'Administracions Públiques, i després de la deliberació del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 9 de febrer del 2001,

DECRETE:

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les mesures establides en el present reial decret llei per a la reparació dels danys causats per les pluges torrencials caigudes en la matinada del 10 de juny del 2000 sobre la Comunitat Autònoma de Catalunya s'aplicaran als municipis d'esta que figuren allistats en l'annex d'esta norma.

2. Als projectes que executen les entitats locals en els termes municipals a què es referix l'apartat anterior, relatiu a les obres de reparació o restitució d'infraestructures, equipaments o instal·lacions i servicis previstos en l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, i a la xàrcia viària de titularitat de les diputacions provincials se'ls aplicarà el tràmit d'urgència i l'estat els podrà concedir una subvenció de fins al 50 per 100 del seu cost.

Article 2. *Beneficis fiscals.*

1. Es concedeix l'exempció de les quotes de l'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa rústica corresponents a l'exercici del 2000 que afecten explotacions agràries situades en els municipis, que es determinen en l'annex de la present norma, en les quals s'hagueren produït destrosses en collites, bestiar o béns, que constituïsquen sinistres no coberts per cap fórmula d'assegurança pública o privada.

2. Igualment, i per al mateix exercici econòmic, es concedeix l'exempció de les quotes de l'Impost de Béns

Immòbles de naturalesa urbana que afecten vivendes, establiments industrials i mercantils, locals de treball i semblants, danyats com a conseqüència directa de les pluges del dia 10 de juny del 2000, quan s'acredite que tant les persones com els béns en ells ubicats hagen hagut de ser objecte de real·lotjament total o parcial en altres vivendes o locals diferents fins a la reparació dels danys patits.

3. Es concedeix una reducció en l'Impost sobre Activitats Econòmiques per a l'exercici del 2000 a les indústries, els establiments mercantils i professionals, els locals de negocis o els béns de les quals afectats a eixa activitat hagen sigut danyats com a conseqüència directa de les pluges mencionades, sempre que hagueren hagut de ser objecte de real·lotjament o s'hagen produït danys que obliguen al tancament de l'activitat. La indicada reducció serà proporcional al temps transcorregut des del dia en què s'haja produït el cessament de l'activitat fins que esta torne a començar en condicions de normalitat, ja siga en els mateixos locals o en altres d'habilitats a este efecte.

4. Les exempcions i reduccions de quotes en els tributs assenyalats en els apartats anteriors comprendran la dels recàrrecs legalment autoritzats sobre estos.

5. Els contribuents que, tenint dret als beneficis establits en els apartats anteriors, hagueren satisfet els rebuts corresponents al citat exercici fiscal podran demanar la devolució de les quantitats ingressades.

6. La disminució d'ingressos que les normes d'este article produïsquen en els ajuntaments i diputacions provincials serà compensada de conformitat amb el que disposa l'article 73 de la Llei 13/2000, de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2001.

Article 3. Règim de contractació.

1. Als efectes previstos en l'article 72 del Text Refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, tindran la consideració d'obres, servicis, adquisicions o subministraments d'emergència els de reparació o manteniment del servici d'infraestructures i equipaments, així com les obres de reposició de béns perjudicats per la catàstrofe siga quina siga la seua quantia.

2. Es declara urgent l'ocupació dels béns afectats per les expropiacions derivades de la realització de les obres a què es referix el present article, als efectes establits en l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa, de 16 de desembre del 1954.

3. En la tramitació dels expedients de contractació es dispensarà del requisit previ de disponibilitat de terrenys a què es referix l'article 129 del Text Refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat per Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny, sense perjuí que la seua ocupació efectiva no es faça fins a la formalització de l'acta d'ocupació.

Article 4. Ajudes d'emergència.

Les ajudes d'emergència i de caràcter immediat per a paliar els danys causats pel fenomen atmosfèric al·ludit es regiran pel que estableix l'Orde del Ministeri de l'Interior de 18 de març del 1993, modificada parcialment per la de 30 de juliol del 1996, sobre procediment de concessió d'ajudes en atenció a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència, catàstrofes i calamitats públiques.

Article 5. Línia preferencial de crèdit.

L'Institut de Crèdit Oficial (ICO), com a agència financera de l'Estat, proposarà un acord amb les entitats finan-

ceres amb implantació a la Comunitat Autònoma de Catalunya, pel qual l'ICO posarà, a disposició d'estes, línies de préstec per import total de 1.000.000.000 de pessetes, que podrà ser ampliat pel ministre d'Economia en funció de l'avaluació dels danys i de la consegüent demanda de préstecs.

Estes línies de préstec tindran com a finalitat anticipar la reparació o reposició d'instal·lacions i vehicles industrials, instal·lacions mercantils, explotacions agràries i ramaderes i locals de treball de professionals, que s'hagen vist inutilitzats com a conseqüència de les inundacions, i es materialitzaran en operacions de préstec concedides per les citades entitats financeres, les característiques de les quals seran:

a) Import màxim: el del dany avaluat per la Delegació o Subdelegació del Govern de la província corresponent o, quan pertoque, pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Termini: cinc anys, inclòs un de carència d'interessos.

c) Interés: el tipus de cessió per l'ICO a les entitats financeres serà el 3 per 100 TAE, amb un marge màxim d'intermediació per a estes del 0,75 per 100. En conseqüència, el tipus final màxim per al prestatari serà del 3,75 per 100 TAE.

d) Tramitació: les sol·licituds seran presentades a l'entitat financera medidora, la qual decidirà sobre la concessió del préstec, i anirà a càrrec seu el risc de l'operació.

e) Vigència de la línia: el termini per a la disposició de fons acabarà el dia 31 de desembre del 2001.

El menyscapte que per a l'ICO supose el diferencial entre el cost de mercat de l'obtenció dels recursos i el tipus abans citat del 3 per 100 TAE, serà cobert a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat.

L'aplicació de les indemnitzacions a la cancel·lació dels crèdits referits tindrà caràcter preferent davant d'altres destinacions alternatives d'estes.

Article 6. Cooperació amb les administracions locals.

Es faculta el titular del Ministeri d'Administracions Públiques per a proposar el pagament de les subvencions a què es referix l'article 1.2, fins a un import de 500 milions de pessetes, així com per a establir el procediment per a la concessió de les subvencions mencionades, el seu seguiment i control, en el marc de la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals, d'acord amb el que estableix la disposició addicional primera del Reial Decret 1328/1997, de l'1 d'agost, pel qual es regula la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals.

Disposició addicional primera. Competències de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

1. El que estableix el present reial decret llei s'entén sense perjuí de les competències que corresponen a la citada Comunitat Autònoma a l'empara del seu Estatut d'Autonomia.

2. L'execució del que este disposa podrà dur-se a terme per mitjà dels mecanismes de col·laboració que s'estimen oportuns amb les restants administracions públiques.

Disposició addicional segona. Límit de les ajudes.

El valor de les ajudes concedides en aplicació del present reial decret llei, pel que fa a danys materials, no podrà superar en cap cas la diferència entre el valor del dany produït i l'import d'altres ajudes o indemnitzacions.

zacions declarades compatibles o complementàries que, pels mateixos conceptes, pogueren concedir-se per altres administracions i organismes públics, nacionals o internacionals, o correspongueren en virtut de l'existència de pòlisses d'assegurança.

Disposició addicional tercera. *Crèdits pressupostaris.*

Pel Ministeri d'Hisenda, de conformitat amb el que disposa el Text Refós de la Llei General Pressupostària, s'habilitaran els crèdits necessaris per a atendre el cost de les mesures que s'arregleguen en l'article 6 del present reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultats de desplegament.*

Els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències, dictaran les disposicions necessàries i establiran els terminis per a l'execució coordinada del que estableix el present reial decret llei, en relació amb el contingut d'altres normes aprovades amb anterioritat amb igual causa.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 9 de febrer del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Província de Barcelona

Abrera, Aguilar de Segarra, Balsareny, el Bruc, Cabrer, Igualada, Caltellbell i el Vilar, Castellbisbal, Castellet i la Gornal, Castelfollit del Boix, Castelfollit de Riubregós, Castellsal, Castellnou de Bages, Castellolí, Castellví de la Marca, Castellví de Rosanes, Collbató, Esparreguera, Fonollosa, Gelida, els Hostalets de Pierola, Igualada, la Llacuna, Manresa, Marganell, Martorell, Masquefa, Moia, Molins de Rei, Olvan, Pallejà, Piera, Pontons, el Prat de Llobregat, Pujalt, la Quar, Rajadell, Rellinars, Sant Andreu de la Barca, Sant Boi de Llobregat, Sant Esteve Sesrovires, Sant Fruitós de Bages, Sant Joan Despí, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Llorenç Hortons, Sant Martí Sarroca, Sant Mateu de Bages, Sant Sadurní d'Anoia, Sant Salvador de Guardiola, Sant Vicenç de l'Horts, Sant Vicenç de Castellet, Santa Coloma de Cervelló, Sitges, Súria, la Torre de Claramunt, Torrelles, Torrelles de Foix, Viladecans, Vilobí del Penedès, Viver i Serrateix, Monistrol de Montserrat, Montclar de Berga, Montmajor, Navàs, Olesa de Bonesvalls, Olesa de Montserrat.

Província de Lleida

Algerri, Massoteres, els Plans de Sió, Sanaüja, Ivorra, Torà, Biosca, la Molsosa, Navès, Olius, Pinell del Solsonés, Pins, Ponts, Riner, Lladorre, Ivars e Noguera, Os de Balaguer, Oliola, Ager.

Província de Tarragona

Aiguamúrcia, Albinyana, Alcanar, Alió, Almoher, Ampolla, l'Arboç, Arnes, Banyeres del Penedès, Batea,

Bellvei, Bisbal del Penedès, Cabra del Camp, Calafell, Cunit, Figuerola del Camp, Llorenç del Penedès, Masllorenç, Montmell, Perelló, Pont Argentera, Querol, Rodonyà, Sant Jaume dels Domenys, Santa Oliva, Sarral, Valls, Vendrell, Vila-rodona.

3319 REIAL DECRET LLEI 4/2001, de 16 de febrer, sobre el règim d'intervenció administrativa aplicable a la valoració energètica de farines d'origen animal procedents de la transformació de despulles i cadàvers d'animals. («BOE» 42, de 17-2-2001.)

Per mitjà dels reials decrets 1911/2000, de 24 de novembre, i 3454/2000, de 22 de desembre, i d'acord amb el que estableix la normativa comunitària, s'han posat en marxa una sèrie de mesures per a l'eradicació i el control de les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals de les espècies bovina, ovina i cabrum, que, entre altres aspectes, inclouen la prohibició d'utilitzar farines d'origen animal en l'alimentació dels animals de producció (fins ara només prohibides per a l'alimentació dels remugants) i la de separar els materials especificats de risc per a la seua posterior destrucció en condicions adequades de salubritat i higiene. En este sentit, si la destrucció dels materials especificats de risc es porta a terme per mitjà de la seua transformació en farines, a través d'un procés en què es complisquen els requisits de temperatura, pressió i temps de residència establits en l'annex I del Reial Decret 1911/2000, s'haurà produït la inactivació del prió causant de la malaltia i, consegüentment, les farines resultants del procés de transformació n'han perdut el caràcter infeccios i poden, per tant, ser gestionades com qualsevol residu no perillós, bé per mitjà de la seua valoració energètica o bé per mitjà del seu depòsit a abocadors autoritzats per a este fi.

Les anteriors mesures han simplificat, entre altres conseqüències, la generació d'una quantitat ingent de productes —les farines d'origen animal— que fins ara no tenien la consideració de residus, en la mesura que eren utilitzades de forma ordinària per a l'alimentació de determinats animals i ara s'han convertit en un residu a causa de l'obligació que tenen els seus titulars de desprendre-se'n.

Des del punt de vista ambiental, i partint de la base que ens trobem davant de farines transformades en les quals s'ha inactivat el prió causant de la malaltia, és preferible la valoració energètica d'estes farines al depòsit en l'abocador, tenint en compte l'orde de preferències en les opcions de gestió de residus establert en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, i en l'estratègia comunitària sobre residus.

D'altra banda, la valoració energètica d'estes farines en forns d'indústries cimenteres o de productes ceràmics (com ara taulells, taulellets, rajoles o productes semblants) o en centrals tèrmiques que s'utilitzen com a combustible substitutiu del que habitualment empren estes instal·lacions, únicament requerix una mínima adaptació tècnica de l'alimentador del combustible, per la qual cosa pot entendre's que, de cap manera, això suposarà un increment de la incidència ambiental del seu funcionament. Igualment, amb esta valoració energètica s'obté un avantatge ambiental afegit en la mesura que, d'una banda, la càrrega ambiental de la utilització de farines d'origen animal en el procés de combustió, expressada fonamentalment en termes de contaminació atmosfèrica, és inferior a la que s'origina amb la utilització de combustibles convencionals i, per un altra, es produiria una reducció en la utilització de combustibles fòs-